

Dommerkonferanse for jaktprøvedommere for stående fuglehunder 2010

Konferansen ble gjennomført etter en ny modell, hvor lokale dommerutvalg (LD) etter å ha vært i kontakt med dommerne i sitt distrikt sendte inn aktuelle problemstillinger. Disse ble samlet av sentralt dommerutvalg (DU), systematisert og sendt ut til LD som gjennomførte møter for alle dommerne i det enkelte distrikt. Hvert LD kunne møte med minst en representant på dommerkonferansen som ble holdt på Gardermoen 14. – 15. januar. Her ble problemstillingene grundig diskutert, og forsamlingen som representerte dommerne i sitt distrikt kom fram til følgende konklusjoner:

Retningslinjer for dømming i vinnerklasse

1. Innkalling / kobling:

Når det er to minutter igjen av slippetida, bør førerne få beskjed om dette. Når slippetida er over, skal det være aktiv innkalling. Forutsatt at hundene er lydige og kommer rett inn til fører, teller alt som skjer inntil siste hund er koblet. Er en hund borte, gis det rimelig tid til å finne hunden. Finnes den i stand, teller dette. Finnes den ikke før det gis koblingsordre, kan hunden tas med videre om den finnes i stand i det som dommer anser som anvist terreng for hunden. Dersom den ikke finnes i stand, bør den avsluttes. Dette må imidlertid vurderes opp mot hva hunden presterte før den forsvant. Før neste slipp starter, bør dommerne redegjøre for hva de vil gjøre med hunden som er borte, avhengig av om hunden finnes i stand eller søk.

2. Sekundering

Når skal en hund slås ut fordi den ikke sekunderer / lar seg stoppe?

En hund som provoserer eller ødelegger situasjonen for makker som står skal slås ut. Det forutsettes at hund som står da har en fast stand/intens standpositur og kan observeres av makker. En kan ikke forvente at en hund som ligger, beveger seg eller beveger halen skal sekunderes.

Sekundering er en viktig egenskap som skal verdsettes, og ved å stoppe (fysisk eller med kommando) makker gir vi ikke denne hunden mulighet til å vise egenskapen sekundering. Imidlertid er hensynet til den hunden som har situasjonen / forhåpentligvis funnet fugl først, så viktig at hundene bør stoppes før de får sjansen til å ødelegge situasjonen.

3. Rangeringskriterier i vinnerklasse

- Makers stand, egen støkk, makers støkk, parti/dommer tramper opp fugl og tomstand er minus for hunden rangert etter alvorlighetsgrad. En slik liste skal imidlertid ikke følges slavisk, og dommerens vurdering av i hvilken grad hunden har en reell mulighet til å være oppi situasjonen må tas med under rangeringen. En støkk kan være et større missbruk enn en makers stand, men dette er situasjonsavhengig.

- En tomstand skal tas med i vurderinga av hunden, men må vektas opp mot hundens øvrige prestasjoner. For hunder som for øvrig har like kvaliteter og er vanskelig å skille kvalitetsmessig, vil en tomstand kunne ha en betydning for rangeringa. Hundens oppførsel ved en tomstand kan gi muligheter for å vekte tomstander forskjellig. Dette knyttes opp mot hundens effektivitet. Hvor lenge tomstanden holdes, villighet til å gå fram og påfølgende roting på sete er eksempler på oppførsel som har innvirkning på hundens

effektivitet i søket og som dommeren må ta med i vurderinga av tomstandens alvorlighetsgrad.

- En reell sjanse på fugl defineres som fugl som er i anvist terreng og som hunden burde mestre.

- Uttrykket "en feit sjanse" bør ikke brukes, det er en høyst usikker vurdering.

4. Fuglebehandling – hundens reis av fugl og presisjon

- En effektiv reis er den som gir en meget god jaktbar situasjon med mulighet for fører til å felle fuglen, og dette skal honoreres av dommerne og tas med i rangeringa av hundene. Hva som er effektivt avhenger av forholdene. Forskjellige forhold krever forskjellig reis. Hardt trykkende fugl i tett vegetasjon om høsten krever ofte en annen type reis enn godt synlige og løpende ryer på vinteren.

- En situasjon hvor fugl letter bak hunden og hunden ikke har kontakt med fuglen, skal ikke godkjennes på grunn av manglende presisjon.

- Presisjon har også med lengde fram til fuglen å gjøre. Reiser hunden for langt i en omgang slik at jaktsituasjonen ødelegges, skal hunden slås ut.

- Det er å godkjenne som reis når hunden tar stand, avanserer mot fugl sammen med fører og fuglen letter umiddelbart etter at hunden har stivnet på ny.

- Hunder som krever kraftig støtte fra fører for å gå fram i form av gjentatte eller voldsomme bevegelser opp på siden av hunden skal slås ut. Fører skal opptre jegermessig, og det er hunden som skal bringe fugl for skudd.

**Dommerutvalget i FKF,
Februar 2010**